

Wees zonder hoop

Osho: Het Boek der Geheimen – techniek 68.

Bemoeder bijzondere kennis, bepaalde daden, in de werkelijkheid, zoals een kip haar kuikens bemoedert.



De sleutelterm is *in de werkelijkheid*. Jij bemoedert ook veel dingen, maar in dromen - niet in de werkelijkheid. Je doet ook veel dingen, maar in dromen - niet in de werkelijkheid. Bemoeder dromen niet, help dromen niet om verder in je te groeien; geef je energie niet aan dromen. Trek je terug uit alle dromen. Dat zal moeilijk zijn omdat je zoveel in je dromen hebt geïnvesteerd. Als je je plotseling helemaal terugtrekt uit het dromen, zul je het gevoel hebben dat je wegzakt en sterft, omdat je altijd in een uitgestelde droom hebt geleefd. Je bent nooit hier en nu geweest, je bent altijd ergens anders. Je hebt gehoopt.

Heb je de Griekse parabel van de doos van Pandora gehoord? Om een bepaalde daad van een man te wreken, kreeg Pandora een doos gestuurd, en in die doos zaten alle ziekten die nu de mensheid teisteren. Ze waren er eerst niet, maar toen de doos open werd gemaakt kwamen de ziekten vrij. Pandora, bang van het zien van de ziekten, deed de doos dicht. Slechts één ziekte bleef achter en dat was de hoop;

anders zou de mens verdwenen zijn, zouden al deze ziekten hem hebben gedood - maar vanwege de hoop ging hij door.

Waarom leef je? Heb je het je ooit afgevraagd? Er is niets om voor te leven hier en nu. Er is alleen maar hoop. Je draagt een doos van Pandora met je mee. Waarom leef je nu? Waarom sta je elke morgen op? Waarom begin je de hele dag opnieuw - steeds weer opnieuw? Waarom deze herhaling? Wat is de reden? Je kunt nu geen enkele reden vinden waarom je leeft, en als je iets vindt zal het iets in de toekomst zijn - een hoop dat er iets gaat gebeuren: ooit gaat er 'iets' gebeuren. Je weet niet wanneer die dag komt; je weet zelfs niet wat er gaat gebeuren - maar op een dag 'gaat er iets gebeuren', en dus blijf je jezelf maar verlengen, blijf je jezelf maar dragen.

De mens leeft alleen in hoop, en dat is geen leven, want hoop betekent droom. Tenzij je hier en nu leeft, leef je niet. Je bent een dood gewicht, en die morgen die al je hoop zal vervullen zal nooit komen. Wanneer de dood komt, zul je pas beseffen dat er nu geen morgen is, en dat je nu niet kunt uitstellen. Dan zul je je gedesillusioneerd voelen, bedrogen. Maar niemand heeft je bedrogen, jij bent de baas van die hele puinhoop.

Probeer in het moment te leven, in het heden, en koester geen hoop, wat voor hoop dan ook. Ze kunnen werelds zijn, ze kunnen boven-werelds zijn, dat maakt niet uit. Ze kunnen religieus zijn - ergens in de toekomst, in de andere wereld, in de hemel, in het nirvana, na de dood - maar dat maakt niet uit. Hoop niet. Zelfs als je hier een subtiele hopeloosheid voelt, blijf dan hier. Ga niet weg van het moment hier en nu. Ga niet weg! Lijd het, maar laat de hoop niet binnen.

Door hoop komt het dromen binnen. Wees zonder hoop. Als het leven zonder hoop is, wees dan zonder hoop. Accepteer het, maar klamp je niet vast aan een toekomstige gebeurtenis. Dan zal er plotseling een verandering plaatsvinden. Zodra je in het huidige moment blijft, houden dromen op - want dan kunnen ze niet ontstaan. De bron is teruggehaald. Je werkt met ze samen, je bemoedert ze; daarom ontstaan ze. Werk niet met ze samen, bemoeder ze niet.

Deze sutra zegt... bemoeder bijzondere kennis. Waarom bijzondere kennis? Je bemoedert ook, maar je bemoedert bepaalde theorieën, geen kennis; bepaalde geschriften, geen kennis; bepaalde hypotheses, systemen, filosofieën, wereldbeelden - maar nooit bepaalde kennis. Deze sutra zegt: gooi ze weg. Geschriften, theorieën, ze hebben geen nut. Heb je eigen ervaring die echt is, je eigen kennis, en bemoeder ze. Hoe triviaal ook, een echt weten is iets. Je kunt je leven erop baseren. Wat ze ook zijn, denk altijd aan echte, bijzondere kennis die je hebt gekend.

Heb je iets geweten? Je weet van alles, maar alles is geleend. Iemand heeft ze gezegd, iemand heeft ze je gegeven. Leraren, ouders, de maatschappij, ze hebben je mind geconditioneerd. Je 'weet' van God, je 'weet' van liefde, je 'weet' van meditatie. Je weet eigenlijk niets! Je hebt niets geproefd, dit is allemaal geleend. Iemand anders heeft geproefd, de smaak is niet van jezelf. Iemand anders heeft gezien, maar jij hebt je ogen en je hebt ze niet gebruikt. Iemand anders heeft ervaren - een Boeddha heeft ervaren, een Jezus heeft ervaren - en jij gaat gewoon door met het lenen van hun kennis. Dat is niet echt! Voor jou hebben ze geen nut. Ze zijn gevaarlijker dan onwetendheid, want onwetendheid is van jou en de kennis is geleend.

Het is beter om onwetend te zijn; de onwetendheid is tenminste van jou. Die is authentiek, die is echt, oprecht en eerlijk! Hou op met geleende kennis. Anders zul je vergeten dat je onwetend bent, en zul je onwetend blijven.

Deze sutra zegt...moeder bijzondere kennis. Probeer altijd iets te weten te komen op een manier die vers, direct, onmiddellijk is. Geloof in niemand. Je geloof zal je op een dwaalspoor brengen. Vertrouw op jezelf - en als je jezelf niet kunt vertrouwen, hoe kun je dan iemand anders vertrouwen?

Sariputta kwam bij Boeddha en zei: 'Ik ben gekomen om in u te geloven. Ik ben gekomen! Help me om geloof in u op te bouwen.'

Boeddha zou hebben gezegd: 'Als je niet in jezelf gelooft, hoe kun je dan in mij geloven? Dus vergeet mij. Heb eerst vertrouwen in jezelf, geloof in jezelf. Pas dan kun je vertrouwen hebben in iemand anders.'

Dus onthoud dit: je kunt niemand vertrouwen als je niet eens jezelf kunt vertrouwen. Het eerste vertrouwen zit altijd in jezelf. Alleen dan kan het stromen, alleen dan kan het overstromen, kan het naar anderen reiken. Maar hoe kun je vertrouwen als je niets weet? Hoe kun je op jezelf vertrouwen als je geen ervaring hebt? Probeer op jezelf te vertrouwen. Denk niet dat deze ervaring van het kijken door andermans ogen alleen geldt voor het absolute. Dat is het ook met gewone ervaringen. Maar laat ze de jouwe zijn. Ze zullen je helpen groeien, ze zullen je volwassen maken, ze zullen je doen rijpen.

Dit is echt vreemd: je kijkt met andermans ogen, je leeft met andermans leven. Je noemt een roos mooi. Echt, is het je gevoel of gewoon een leer die om je heen wordt verspreid dat een roos mooi is? Is dit jouw weten? Heb je het geweten? Je zegt dat maanlicht goed is, mooi. Is het jouw weten, of is het gewoon dat dichters erover gezongen hebben en wat jij herhaalt? Als je net een papegaai bent, kun je niet authentiek leven. Wanneer je iets beweert en wanneer je iets zegt, ga dan eerst bij jezelf na of het jouw kennis en ervaring is.

Gooi alles wat niet van jou is weg - het heeft geen nut - en koester en moeder alles wat van jou is, want alleen daardoor zul je groeien.

Bemoeder bijzondere kennis, bijzondere daden, in de werkelijkheid.

Onthoud altijd *'in werkelijkheid'*. Doe iets. Heb je ooit iets gedaan, of heb je alleen maar anderen gevolgd, alleen maar bevelen opgevolgd? 'Hou van je vrouw': heb je echt van haar gehouden? Of doe je gewoon een plicht omdat het gezegd is, omdat het geleerd is: 'Hou van je vrouw - of hou van je moeder, hou van je vader, hou van je broer.' Dus je houdt van en je volgt! Heb je ooit echt liefgehad toen je daar was? Was het ooit zo dat geen enkele leer werkte en geen enkele andere gevolgd werd? Heb je ooit authentiek lief gehad? Je kunt jezelf voor de gek houden; je kunt zeggen: 'Ja!' Maar zoek het uit voordat je iets zegt. Als je hebt liefgehad, zou je getransformeerd zijn. De bijzondere daad van liefde zou je veranderd hebben. Maar het heeft je niet veranderd omdat je liefde niet echt is. En het hele leven is niet echt geworden. Je blijft dingen doen die niet van jou zijn. Doe je eigen ding en bemoeder het.

Boeddha is goed, maar je kunt hem niet volgen. Jezus is goed, mooi, maar je kunt hem niet volgen. En als je hem volgt, word je lelijk. Je wordt een kopie. Je zult onecht zijn, en je zult niet geaccepteerd worden door het bestaan. Niets wat onecht is wordt geaccepteerd. Hou van een Boeddha, hou van een Jezus, maar wees niet hun kopie. Imiteer niet. Sta je eigen ik altijd toe te bewegen op zijn eigen manier. Op een dag zul je Boeddha-achtig worden, maar het pad zal in principe van jezelf zijn. Op een dag zul je een Jezus worden, maar je zult een andere weg hebben afgelegd, je zult andere dingen hebben meegemaakt. Eén ding is zeker: welke route en welke ervaring je ook hebt, het moet authentiek, echt en eigen zijn. Dan zul je het op een dag bereiken. Door onechtheid kun je de waarheid niet bereiken; onechtheid zal leiden tot meer onechtheid.

Doe iets, in het goede besef dat jij het bent die het doet, zonder iemand te volgen. Dan kan zelfs een heel kleine handeling, gewoon een glimlach, een bron van satori worden, een bron van samadhi, kosmisch bewustzijn. Je komt thuis en je lacht naar je kinderen. Die glimlach is onecht; je doet alsof. Je lacht omdat er een glimlach wordt verwacht. Het is een geschilderde glimlach. Er lacht niets anders in je dan de lippen. Ze zijn gemanipuleerd; de glimlach is mechanisch. En je kunt er zo aan gewend raken dat je helemaal vergeet hoe je moet glimlachen. Je kunt lachen, maar de lach komt misschien niet uit je centrum.

Denk er altijd aan, wat je ook doet, observeer of je centrum erbij betrokken is of niet, want als het niet betrokken is, is het beter om niets te doen. Doe het niet! Niemand dwingt je om iets te doen. Doe het niet! Bewaar je energie voor het moment dat je echt iets overkomt; doe het dan. Niet lachen, bewaar de energie. De glimlach zal komen, en dan zal het je helemaal veranderen. Dan zal het totaal zijn.

Dan zal elke cel van je lichaam glimlachen. Dan zal het een explosie zijn - niets geschilderd.

En kinderen weten dat je ze niet kunt misleiden. Zodra je ze kunt bedriegen, zijn ze geen kinderen meer. Ze weten wanneer je glimlach vals is, ze kunnen het detecteren; iedereen die echt is zal het detecteren. Je tranen zijn onecht, je glimlach is onecht. Het zijn kleine daden, maar jij bestaat uit kleine daden. Dus denk niet dat je iets groots moet doen - dat je dan dit zult doen. Als je onecht bent in kleine dingen zul je altijd onecht zijn.

Het is gemakkelijk om onecht te zijn in grote dingen. Als je onecht bent in kleine dingen, is het heel gemakkelijk om onecht te zijn in grote dingen, want grote dingen zijn altijd zichtbaar. Ze zijn voor anderen te zien, dus kun je heel gemakkelijk onecht zijn. Je kunt een heilige zijn als heiligheid wordt gerespecteerd. Dan word je tentoongesteld - gewoon een tentoonstellingsstuk. Je kunt een heilige zijn omdat het gerespecteerd wordt en ego-vervullend is, maar alles zal onecht zijn. Ga maar na, als een samenleving zoals in Sovjet-Rusland of in China van houding verandert, verdwijnen heiligen onmiddellijk - omdat er geen respect voor hen is.

Ik herinner me een van mijn vrienden, een boeddhistische bhikkhu die naar Sovjet-Rusland ging in de dagen van Stalin. Hij vertelde me dat altijd wanneer iemand hem een hand gaf, de man plotseling ineenkromp en zei: 'Je hebt de handen van een bourgeois.'

Hij had hele mooie handen. Als bhikkhu had hij nooit iets gedaan; hij was een bedelaar, een koninklijke bedelaar, dus had hij nooit gewerkt. Zijn handen waren heel glad, mooi, vrouwelijk. In India zei iemand altijd als hij zijn handen aanraakte: 'Zo mooi!'

In Rusland, als iemand zijn handen aanraakte, zou hij ineenkrimpen en de veroordeling zou in zijn ogen komen als hij zei: 'Dus je hebt burgerhanden, de handen van een uitbuiters.'

Hij kwam terug en vertelde het me: 'Ik voelde me daar zo veroordeeld dat ik ernaar verlangde om arbeider te worden.'

Heiligen zijn uit Rusland verdwenen omdat er nu geen respect meer is. Al die heiligheid die er was, werd alleen maar tentoongesteld. Het was een pronkstuk, geschilderd. Alleen echte heiligen kunnen nu nog bestaan in Rusland. Voor onechte is er geen mogelijkheid omdat je daar moet vechten om een heilige te zijn, en de hele maatschappij zal tegen je zijn. De makkelijkste manier om te overleven en te bestaan in India is om een heilige te zijn. Iedereen respecteert je. Je kunt onecht zijn, en onecht heid loont.

Onthoud dit: probeer vanaf de ochtend, wanneer je je ogen opent, echt en authentiek te zijn. Doe niets wat onecht is. Ga alleen maar zeven dagen door met dit

te onthouden. Doe niets wat onecht is. Wat verloren is, laat het verloren zijn. Wat je ook verliest, verlies het. Maar blijf echt, en binnen zeven dagen zal er een nieuw leven in je gevoeld worden. De dode lagen zullen worden doorbroken en een nieuwe levende stroom zal tot je komen. Je zult je voor het eerst weer levend voelen - een opstanding.

Bemoeder daden.... Bemoeder kennis.... in de werkelijkheid - niet in een droom. Doe wat je wilt doen, maar denk na - doe jij het echt, of doet je moeder het via jou of je vader het via jou? Want dode mensen, dode ouders, samenlevingen, oude generaties die lang geleden zijn verdwenen, functioneren nog steeds in jou. Zij hebben zulke conditioneringen geschapen dat jij die blijft vervullen - en zij vervulden hun dode vaders en moeders, en jij vervult je dode vaders en moeders, en niemand is vervuld. Hoe kun je iemand vervullen die dood is? Maar de doden leven door jou.

Let altijd op wanneer je iets doet, of je vader het via jou doet of jijzelf. Als je boos wordt, is het dan jouw boosheid of de manier waarop je vader boos was? Je bent gewoon aan het imiteren. Ik heb gezien dat patronen zich herhalen. Als je trouwt, zal je huwelijk ongeveer hetzelfde zijn als dat van je vader en je moeder. Jij zult je gedragen als je vader, je vrouw zal zich gedragen als haar moeder, en jullie zullen weer dezelfde puinhoop creëren. Wanneer je boos wordt, let dan op: ben je er zelf bij of iemand anders? Wanneer je liefhebt, onthoud dan: ben je er zelf bij of iemand anders? Wanneer je iets zegt, onthoud dan: ben jij er of je leraar? Wanneer je een gebaar maakt, herinner je dan: is het van jou of is er iemand anders tegenwoordig in jouw hand? Het zal moeilijk zijn, maar dit is *sadhana*. Dit is wat spirituele inspanning betekent.

En verlaat alle onechtheden. Je kunt een tijdlang een zekere doofheid voelen, omdat al je onechtheden wegvallen terwijl het echte tijd nodig heeft om zich te laten gelden. Er zal een tijdlang een kloof zijn. Sta die periode toe, en wees niet bang en word niet angstig. Vroeg of laat zullen jullie onechte ikken vallen, de maskers zullen afvallen, en jullie ware gezicht zal tevoorschijn komen. Alleen door dat ware gezicht kun je God ontmoeten. Daarom zegt deze sutra:

Bemoeder bijzondere kennis, bepaalde daden, in de werkelijkheid, zoals een kip haar kuikens bemoedert.